

Sygn. akt V CZ 95/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi J. J.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w C. z dnia 5 kwietnia 2016 r.,

sygn. akt VI Ca (...)

w sprawie z wniosku W. K.

przy uczestnictwie J. J., G. J., Z. J., A. K., A. K., D. K., W. K., A. L., D. L. i R. L.

o dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2019 r.,

zażalenia uczestniczki J. J.

na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt VI Ca (...),

oddala zażalenie;

**przyznaje adwokatowi S. K. od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w C. kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset)
powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem
zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
skarżącej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił skargę uczestniczki J. J. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 5 kwietnia 2016 r., w sprawie z wniosku W. K., o dział spadku.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy uczestniczki wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania nieoparta na ustawowej podstawie ulega odrzuceniu przez sąd na posiedzeniu niejawnym. W ramach przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej sąd bada, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia wskazanych w art. 401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprowadzić podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., V CZ 119/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2005 r., III CZ 82/05, niepubl.).

Na podstawie art. 401 pkt 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że strona zostaje pozbawiona możliwości działania tylko wtedy, gdy znalazła się w takiej sytuacji, która uniemożliwia, a nie tylko utrudnia lub ograniczyła popieranie przed sądem dochodzonych żądań. Oceny tej nie przesądza nieprzyznanie

fachowego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed Sądem I instancji. Trzeba podkreślić, że już z samej skargi o wznowienie wynika, iż uczestniczka nie podjęła w pełni aktywnej realizacji uprawnień procesowych głównie z powodu przyjęcia błędnej taktyki procesowej i oczekiwania na wynik postępowania przygotowawczego. Ponadto, w toku dalszego postępowania został ustanowiony na jej rzecz pełnomocnik z urzędu (postanowienie Sądu Rejonowego w M. z dnia 30 grudnia 2015 r.). W skardze jak i w zażaleniu nie wykazano, że z innych względów uczestniczka znalazła się w sytuacji, która uniemożliwiała popieranie przed sądem dochodzonych żądań.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

jw